

Sygn. akt III A Pz 11/12

POSTANOWIENIE

Dnia 5 czerwca 2012 r.

Sąd Apelacyjny, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSA Kazimierz Josiak (spr.)

Sędziowie: SA Barbara Staśkiewicz

SA Barbara Ciuraszkiewicz

po rozpoznaniu w dniu 5 czerwca 2012 r.

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa I. G.

przeciwko Z. M.

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Okręgowego w Opolu

z 17 stycznia 2012 r., sygn. akt V P 4/10

postanawia:

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy nadał klauzulę wykonalności prawomocnemu wyrokowi z 29 listopada 2010 r. w jego punkcie II, tj. w przedmiocie zasądzenia od powoda na rzecz pozwanego 9.450 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

W zażaleniu na powyższe orzeczenie powód wniósł o jego uchylenie, zarzucając, że komornik nie przedstawił mu odpisu tytułu wykonawczego, który wskazał jako podstawę wszczęcia egzekucji. Podnosił, że nie otrzymał również postanowienia o nadaniu klauzuli wykonalności ani jego uzasadnienia. Dalej zarzucał, że z treści pisma komornika wynika, że stanowiący tytuł wykonawczy wyrok Sądu Okręgowego w Opolu z 17 stycznia 2012 r. zaopatrzony został w klauzulę wykonalności tego samego dnia, tymczasem wyrok ten był jeszcze nieprawomocny. Następnie podniósł, że komornik dochodzi od niego kwoty przekraczającej jego zdolności płatnicze.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie jako bezzasadne podlega oddaleniu.

Zakres kognicji sądu w postępowaniu klauzulowym jest ograniczony. Sąd bada jedynie, czy przedstawiony tytuł jest tytułem egzekucyjnym w rozumieniu art. 777 kpc, w tym, czy wskazuje świadczenie, które ma być spełnione, oraz czy zawiera oznaczenie wierzyciela i dłużnika, a także czy nadaje się do wykonania w drodze egzekucji. Prawidłowo zatem

Sąd Okręgowy, ustalwszy, że punkt II wyroku z 29 listopada 2010 r. zawiera wszystkie konieczne elementy, nadaje się do wykonania w drodze egzekucji oraz jest prawomocny (jak cały wyrok), nadał mu klauzulę wykonalności. Gdy chodzi o prawomocność tego orzeczenia, kwestia ta nie może budzić wątpliwości wobec prawomocnego odrzucenia apelacji powoda postanowieniem z 1 sierpnia 2011 r.

Zarzut nieprzedstawienia powodowi wcześniejszego postanowienia o nadaniu klauzuli wykonalności jest bezzasadny, bowiem z brzmienia art. 795 § 2 kpc wynika, że klauzuli wykonalności nadanej tytułowi egzekucyjnemu nie doręcza się dłużnikowi. Komornik dopiero przystępując do egzekucji przedstawia dłużnikowi postanowienie o wszczęciu egzekucji, które zawiera oznaczenie tytułu wykonawczego. Uzasadnieniem takiego unormowania jest zaskoczenie dłużnika wszczęciem egzekucji i szybkie zajęcie jego majątku, którego mógłby się wyzbyć, dowiedziawszy się o postępowaniu klauzulowym.

Natomiast zarzuty zażalenia zmierzające do zakwestionowania trafności samego orzeczenia o kosztach i obciążenia pozwanego obowiązkiem ich uiszczenia (w tym także kosztami postępowania egzekucyjnego) wykraczają poza ramy niniejszego postępowania, toteż nie podlegają w ogóle ocenie Sądu, a tym samym polemika z nimi jest zbędna. Trzeba podkreślić, że powód miał możliwość zaskarżenia wyroku z 29 listopada 2010 r. we właściwym trybie, jednakże na skutek nieopłacenia apelacji w wymaganej wysokości, została ona odrzucona. Skarżący nie może natomiast wykorzystać niniejszego trybu zaskarżenia orzeczenia o nadaniu klauzuli wykonalności jako zastępczego środka merytorycznej oceny tego orzeczenia.

Z tych względów zażalenie powoda, jako bezzasadne, należało oddalić w oparciu o art. 385 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc.

R.S.